

[Ministeren for skatter og afgifter]

I miniforliget, som blev lavet for næsten præcis et år siden, er det aftalt, at ordninger med beskattede indbetalinger og skattefri udbetalinger ikke må oprettes. Pensionsafgiftsbeløb beskattes imidlertid ved udbetalinger. Så det har intet at gøre med den ordning, vi aftalte ved skattereformen; det er i hvert fald under ingen omstændigheder en krænkelse af de indgåede aftaler, som naturligvis er blevet fuldstændigt overholdt fra regeringens side, og som også i fremtiden vil blive fuldstændigt overholdt.

Hr. Lykketoft rejste også det spørgsmål, hvorvidt den generelle pensionsopsparing vil gå ned, hvis man indbetaler renteaftgiften på sin pensionsopsparing. Tankegangen er altså den, at folk skulle sige: når vi alligevel skal indbetale nogle beløb for at undgå at betale renteaftgiften, så behøver vi ikke at indbetale de sædvanlige beløb til pensionsopsparingen.

Også dette beror vel fundamentalt set på en misforståelse. Langt den største del af pensionsopsparingen er led i en eller anden form for arbejdsgiverordning, hvor arbejdsgiveren indbetaler bidrag til arbejdstagerens pension. Der er normalt tale om kollektive aftaler, som gælder for flere medarbejdere i samme virksomhed eller for samtlige arbejdstagere inden for bestemte faggrupper som f.eks. DJØF.

Der er i alle disse tilfælde, som er langt størstedelen af vores pensionsopsparing, ikke nogen mulighed for at lade afgiftsbeløbet træde i stedet for indbetalinger til arbejdsgiverfinansierede ordninger. Det er heller ikke praktisk, da der er tale om individuelle og stærkt svingende afgiftsbeløb for dem, der er omfattet af samme ordning.

Hvis vi ser på nogle af de frivillige ordninger som f.eks. kapitalpension, så er kapitalpensionen stadig væk attraktiv på grund af den fradragsret, der er knyttet til de beløb, man indbetaler inden for 25.000 kr.s grænsen, og det vil ikke være fornuftigt at nogen at undlade at udnytte den fradragsret, fordi man kan slippe for en bagatelafgift i forbindelse med forbrugsrenteaftgiften. Men her kan jeg naturligvis ikke udelukke, at der på små marginaler vil være nogle, der handler anderledes end fornuftsmæssigt.

På samme måde er det med de øvrige private opsparings- og pensionsformer. I meget, meget stort omfang er de organiseret sådan, at man har forpligtet sig til at indbetale et

bestemt beløb til sit forsikrings-selskab, og hvis man kan det, kan de beløb, der er tale om her, ikke medregnes inden for aftalebeløbet, da de beløb, vi taler om i lovforslaget, skal holdes adskilt fra de ordinære indbetalinger. Men igen vil jeg sige, at der teoretisk er en mulighed for inden for ganske små marginaler at formindske de sædvanlige indbetalinger. Men i det store og hele, for så vidt angår langt størsteparten af pensionsopsparingsformer og livsforsikringsformer, kan det ikke lade sig gøre, og for resten af feltet vil det ikke være fornuftigt at lade sin opsparing gå ned.

Hr. Ove Jensen spurgte, om en erhvervsvirksomhed, der bor i lejede lokaler, også skal betale afgiften. Jamen hele ordningen går jo netop ud på, at erhvervsvirksomheder er fritaget for at betale afgiften. Det har ikke noget med lejede lokaler at gøre, her er tale om en driftsomkostning, og i det omfang renterne er driftsomkostninger – og de forskellige situationer er jo defineret i loven – er det selvfølgelig klart, at man er uden for afgiftsbestemmelserne.

Hr. Arne Bjerregaard stillede mig et konkret spørgsmål om pensionsopsparing. Spørgsmålet var, om en ung mand også kunne betale sin afgift ind til en pensionsordning, og svaret er ja. Herefter gennemgik hr. Arne Bjerregaard et finurligt eksempel på de dispositioner, som hr. Arne Bjerregaard vil tænke over i efterårsferien. Hertil må jeg sige, at jeg faktisk ikke fik detaljerne, men hvis hr. Arne Bjerregaard vil skrive dem til mig, vil jeg da gerne regne det ud og give hr. Arne Bjerregaard et godt råd.

Det, som jeg synes hr. Arne Bjerregaard totalt har overset, er, at sådan som loven er formuleret, er det nettorenteudgifterne til forbrug, som vi belægger med afgift. I mange af de situationer, hvor folk har et forbrugslån, har de eller kan de have i hvert fald nogle renteindtægter, som går fra først, før vi regner afgiften ud. Det er logisk, for folk, der har renteindtægter, har jo foretaget en opsparing, og det er klart, at de, der har foretaget en opsparing, kan forbruge inden for rammerne af deres opsparing. Det er ikke nogen af de situationer, som er omfattet af dette lovforslag.

Alt i alt synes jeg, at man efter den debat, vi havde i morges, stadig væk kan konstatere, at det lovforslag, der er til behandling nu,